

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša, JUDr. Evy Babiakovej CSc., JUDr. Eleny Kováčovej a Anny Žákovej, v právnej veci žalobcu **H. T. M.**, s.r.o., B., zastúpeného JUDr. L. A., advokátom v B., proti žalovanému 1/ **M. S. S. R.** v B. a žalovanému 2/ **Z. V. A. S. S. R.** v B., o odmietnutí poskytnúť informácie, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. septembra 2005, sp. zn. 3 SŽ 77/2004-31, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. septembra 2005, sp. zn. 3 SŽ 77/2004-31 **potvrdzuje**.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 8. septembra 2005, sp. zn. 3 SŽ 77/2004-31 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia fiktívneho rozhodnutia žalovaného 1/ z 2. júna 2004 a rozhodnutia žalovaného 2/ zo 14. mája 2004 číslo j. GR ZVJS-28-21/01-2004. Považoval za dostatočne preukázané, že žalovaný 1/ v bode 1 žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácie

vyhoviel a v bodoch 2. a 3. uvedenej žiadosti informácie žalobcovi poskytnúť nemohol, lebo sa na ne nevzťahuje zákon č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o informáciách“). Žalobu proti žalovanému 2/ zamietol v podstate z rovnakých dôvodov.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal, že súd prvého stupňa podľa názoru žalobcu posúdil vec po právnej stránke nesprávne a nedostatočne zistil skutkový stav, nezaoberal sa tvrdeniami žalobcu a nevysporiadal sa s jeho námietkami. Rozsudok súdu prvého stupňa preto žiadal zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaní 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení žiadali napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246 ods. 2 OSP v znení) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolaniu žalobcu vyhovieť nemožno.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o informáciách osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Zo spisov vyplýva, že v správnom konaní podľa zákona o informáciách žalobca žiadal žalovaného 2/ aby :

a/ zistil osobu, ktorá umiestnila fotografiu I.. M. z policajnej databázy v priestoroch M. S. S. R.,

b/ predložil žalobcovi kópiu fotografie I.. M., ktorá bola umiestnená v priestoroch M. S. S. R.,

c/ predložil zoznam mien príslušníkov žalovaného 2/, ktorí vykonávajú, prípadne vykonávali službu na M. S. S. R..

Pre posúdenie dôvodnosti podaného odvolania musel súd skúmať nielen zákonné podmienky pre poskytnutie požadovaných informácií, ale aj skutkové zistenia súdu prvého stupňa pri posudzovaní postupu a rozhodnutí správnych orgánov v danej veci.

Zo zákona o informáciách vyplýva, že poskytuje právnickým a fyzickým osobám právo na informácie, garantované Ústavou Slovenskej republiky a inými dokumentmi o ľudských právach ako aj zákonmi Slovenskej republiky.

Vymedzuje nielen predmet, na ktorý sa informačná povinnosť vzťahuje, ale vymedzuje aj oblasti verejného života, o ktorých možno informácie požadovať, okruh osôb, ktoré sú povinné poskytnúť informácie a aj výnimky z informačnej povinnosti.

Predovšetkým treba uviesť, že Ústava Slovenskej republiky, Listina základných práv a slobôd a ani zákon o informáciách nedefinujú pojem „informácia“. Podľa obsahového významu tohto pojmu je ňou správa, údaj alebo poučenie, ktoré fyzická osoba alebo právnická osoba odovzdáva inej fyzickej alebo právnickej osobe a dovtedy jej nebola známa. Informácia je základom vzájomného vymieňania údajov, ktoré má za cieľ získanie nového poznania. (Obdobne Slovník spoločenských vied - SPN – Media trade spol. s r.o. 1997).

V danom prípade predmetom žiadostí o poskytnutie informácie neboli výlučne požiadavky o poskytnutie údajov v konkrétnej veci, ani údajov, ktoré bol žalobca oprávnený požadovať, ba ani požiadavky na poskytnutie poučenia alebo obdobnej skutočnosti.

V bode 1. žiadosti sa žalobca domáhal vykonania šetrenia, ktoré mohlo byť len predmetom vybavovania sťažnosti a podľa obsahu ho nebolo možné považovať za žiadosť o poskytnutie informácie. Takouto žiadosťou nad akúkoľvek pochybnosť nebola ani požiadavka o vyhotovenie kópie fotografie, ktorá bola v dispozícii žalobcu a žalobca ju pripojil k žalobe a ktorú už žalovaný 2/ naopak v dispozícii nemal.

V týchto častiach preto žalovaný 2/, a následne ani žalovaný 1/ nemohli žiadosti žalobcu vyhovieť z dôvodu, že jeho požiadavky neboli podľa obsahu žiadostou o poskytnutie informácií podľa zákona o informáciách. Samotnú sťažnosť v týchto bodoch vybavil žalovaný súčasne s rozhodnutím o informácii k bodu 3 žiadosti žalobcu.

Údaje, týkajúce sa konkrétnych osôb, zaradených do strážnej služby na pracoviskách žalovaného 2/, o ktoré žiadal žalobca, boli utajovanými skutočnosťami podľa prílohy č. 1 R GR 4/2006 v bode 6 H 32, ako predmet služobného tajomstva, ktoré obsahuje strážna dokumentácia objektov zboru. Takýmito skutočnosťami boli údaje o strážení objektov zboru a o opatreniach v súvislosti s eskortami obvinených alebo odsúdených, čiastkové údaje jednotlivých dokumentov vonkajšieho a vnútorného systému bezpečnosti objektov zboru, súdov alebo prokuratúr, ich vykonávacie rozkazy, nariadenia alebo pokyny.

Vyzradením týchto údajov by mohlo dôjsť k ohrozeniu systému ochrany objektov zboru, súdov a prokuratúr, čím by mohlo dôjsť k poškodeniu právom chránených záujmov zboru, ktoré by mohlo byť nevýhodné pre záujmy Slovenskej republiky. Poskytnutie údajov, ktoré žalobca o tejto skutočnosti žiadal, nebolo preto možné.

Podľa názoru odvolacieho súdu fiktívne rozhodnutie žalovaného 1/ a aj prvostupňové rozhodnutie žalovaného 2/ zodpovedajú požiadavkám zákona, lebo povinná osoba podľa zákona o informáciách môže odmietnuť poskytnúť informácie, na ktorých poskytnutie nemá žalobca právo, lebo sú z okruhu informačnej povinnosti vylúčené.

Pokiaľ žalobca žiadal zrušiť fiktívne rozhodnutie žalovaného 1/ pre nepreskúmateľnosť, odvolací súd jeho tvrdenie nezohľadnil. Ak totiž zákon o informáciách vychádza z právnej domnienky, že v prípade, ak odvolací orgán podľa § 19 ods. 3 zákona o informáciách nerozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Z uvedeného teda vyplýva, že fiktívne rozhodnutie odvolacieho orgánu je vecne zhodné s rozhodnutím správneho orgánu

prvého stupňa a možno ho preskúmať tak, ako by skutkové zistenia a právne závery odvolacieho orgánu boli zhodné so skutkovými zisteniami a právnymi závermi správneho orgánu prvého stupňa.

S poukazom na túto skutočnosť doterajšie výsledky konania o sprístupnenie požadovaných informácií žalobcovi dostatočne preukazujú, že žalovaný 1/ aj žalovaný 2/ mali právny podklad na absolútne odmietnutie sprístupnenia informácií, požadovaných žalobcom v bode 3 žiadosti a v ostatných častiach žiadost' žalobcu nebolo možné považovať za žiadost' o poskytnutie informácií podľa zákona o informáciách. Postup žalovaných 1/ a 2/ preto aj odvolací súd považoval za vecne správny.

Informácie, ktoré žalovaný 1/ a 2/ odmietli zverejniť boli takého charakteru, že sa na ne zákon o informáciách nevzťahoval, alebo ich zverejnenie podľa tohto zákona neprichádzalo do úvahy.

Nepochybil súd prvého stupňa, keď rozhodol spôsobom, uvedeným vo výroku jeho rozhodnutí.

Odvolací súd preto s poukazom na § 219 OSP v spojení s § 246c napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, lebo žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania nevzniklo.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku ďalší opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. apríla 2008

JUDr. Elena Z á v a d s k á, v. r.
predsedníčka senátu